

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344788112/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Det Frankrig, som jeg søger ...

Paris, 10 Decbr

Hvem der havde alle Sanser aabne! Ti Gange saa skarpe!

Det er en gal Tro, at Paris lugter af eneste Eau de Cologne.

I denne evige Taage og Regn er Byen baade graa og skiden. Efter en vaad Decemberdag, tilbragt paa Père Lachaise med at lede efter berømte Mænds Grave, gjorde Tasmørket, mens jeg gik hjem, Avenue de la République endnu mere smudsig. Paa et Gadehjørne midt paa alfar Vej viser en Akrobat og hans Kvinde for en tilfældig Sammenstimling af Smaakaarsfolk deres Smidighed. I denne Bydel er der blot en lidt indelukket, sur Lugt af Efteraar og fugtig Jord, som kribler i Næsens Slimhinder. Her lugter ikke anderledes end paa Nørrebro.

Længer inde fylder en sød, oploftende Duft som af en Kirkes Røgelse en halv Gade. Og endelig paa de store Bulevarde er det den tørre, giftstærke Lugt af Moskus, der strejfer én forbi hvert tredje Minut, umiskendelig midt i Trængslen, og stemmer for Aandedrættet som en Stovskey af Pudder. Røgelse for Himmelens Tjenere og for de knælende Guds Lam! Moskus for Mørkets Tærner med Fordævelsen i Hjertet og smaa, prydelige Gedehorn i Panden.

Denne Moskustank i Forbifart under de elektriske Lamper er ikke ubehagelig ene og alene; midt i den ubestemmelige Dunst af tusind slagtede og stegte Okser, Kalve, Faar, Lam, Gæs og andet Fjærkræ, der nu ved Middagstid slaar ud over Asfalten fra alle de brolagte Nabogader, virker den desinficerende, oplivende, næsten aandigt. Dette Pust af Moskus er ikke til at tage fejl af.

Klokken er over sex; man mærker ikke Graavejret for de mange Lys –

Et la prostitution s'allume dans les rues.

... Hvem der havde alle Sanser aabne! ti Gange saa klare! Hvem der havde det hastige Blik, det ubedragelge Øre, som griber og gæt-